

Dániel könyve – Harmincadik rész

A Félelem Órája

Jeff Pippenger

2023-12-25

Baltazárnak a titokzatos írás láttán támadt félelme nemcsak a saját halálára és a bibliai prófécia hatodik királyságának végére irányítja a figyelmet, hanem a prófétai történelemnek arra a pontjára is, amikor félelem ragadja meg a föld királyait. Félelmüket az iszlám „keleti szele” idézi elő. Félelmük olyan, mint a vajúdó asszonyé, s ez a fokozatosan erősödő fájdalmat jelöli, amely egyre nagyobb gyorsasággal jelentkezik. A félelem Baltazár lakomájának „órájában” kezdődik, noha kezdetben 2001. szeptember 11-én érkezett meg. Ettől fogva a szelek kezdenek kicsúszni annak a négy angyalnak a kezéből, akik a száznegyvennégyezer elpecsételésének idején tartják vissza azokat. Az Ezékiel által azonosított Tírusz feletti siralom Tíruszt azzal határozza meg, hogy felteszi a prófétai kérdést: „Mely város hasonló Tíruszhoz, ahhoz, amely elpusztított a tenger közepette?”

Tarzis hajói zengtek rólad vásáraidban; és megteltél, és igen dicsőségessé lettél a tengerek közepette. Evezőseid nagy vizekre vittek téged; a keleti szél összetört téged a tengerek közepette. Gazdagságod, vásáraid, kereskedésed, hajósaid és kormányosaid, hézagtömőid, áruid forgalmazói és minden harcosod, akik benned vannak, és egész sokaságod, amely benned van, a tengerek közepébe hullanak romlásod napján. A külvárosok megrendülnek kormányosaid kiáltásának hangjára. És mindazok, akik az evezőt forgatják, a hajósok és a tenger minden kormányosa leszállnak hajóikról, és megállnak a szárazföldön; Hallatják szavukat miattad, keservesen kiáltanak, port hintenek fejükre, hamuban hemperegnek; Miattad teljesen kopasszá teszik magukat, zsákruhával övezik fel magukat, és keserű szívvel, keserves jajgatással siratnak téged. Siralmukban gyászéneket kezdenek miattad, és így gyászolnak fölötted, mondván: Melyik város olyan, mint Tírusz, mint amely elpusztított a tenger közepén? Amikor portékáid kijöttek a tengerekről, sok népet betöltöttél; gazdagságod és kereskedésed sokaságával meggazdagítottad a föld királyait. Amikor összetöretsz a tengerek által a vizek mélységeiben, kereskedésed és egész sokaságod, amely benned van, elhull. A szigetek minden lakója elborzad miattad, királyaikat nagy rettegés fogja el, arcuk megrendül. A népek között való kereskedők sziszegnek miattad; iszonyattá leszel, és nem leszel többé soha. Ezékiel 27:25–36.

Tírus az a város, avagy királyság, amely felett a föld kereskedői keservesen sírnak, majd ezt kérdezik: „Melyik város hasonló Tíruszhoz?” Ezt abban az „időben” teszik, amikor a város összetöretik a tengerben. A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetében Tírus paráznája, aki Róma paráznája, aki paráznaságot cselekedett a föld királyaival, és akit ama nagy városként azonosítanak, amelynek ítélete egy órában és egy nap alatt jön el. Ő az a város, amely felveti ezt a prófétai kérdést a jajgató királyok és kereskedők ajkán.

Ezért egy napon jönnek reá csapásai: halál, gyász és éhínség; és tűzzel emésztetik meg teljesen, mert erős az Úr Isten, aki megítéli őt. És a föld királyai, akik vele paráználkodtak és dőzsöltek,

siratják őt és jajgatnak miatta, amikor látják égésének füstjét, távol állva gyötrelmétől való félelmükben, ezt mondván: Jaj, jaj, a nagy város, Babilon, az erős város! mert egy óra alatt eljött ítéleted. És a föld kereskedői sírnak és gyászolnak miatta, mert senki sem vásárolja többé áruikat: aranyat és ezüstöt, drágaköveket és gyöngyöket, gyolcsot, bíbort, selymet és skarlátot, mindenféle illatos fát, mindenféle elefántcsont-edényt, mindenféle igen drága fából, rézből, vasból és márványból készült edényt, fahéjat, illatszereket, keneteket és tömjént, bort és olajat, finomlisztet és búzát, barmokat és juhokat, lovakat és szekereket, rabszolgákat és emberi lelkeket. És lelked kívánságának gyümölcsei eltávoztak tőled, és minden pompás és ragyogó dolog eltávozott tőled, és többé meg sem találod azokat. Ezeknek a dolgoknak kereskedői, akik meggazdagodtak általa, távol állnak majd gyötrelmétől való félelmükben, sírva és jajgatva, és ezt mondják: Jaj, jaj, a nagy város, amely gyolcsba, bíborba és skarlátba öltözött, és arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel volt felékesítve! Mert egy óra alatt semmivé lett ekkora gazdagság. És minden hajósmester, minden hajón utazó, a hajósok és mindazok, akik a tengeren kereskednek, távol megálltak, és kiáltottak, amikor látták égésének füstjét, ezt mondván: Melyik város hasonló ehhez a nagy városhoz! És port hintettek fejükre, és sírva és jajgatva kiáltottak, ezt mondván: Jaj, jaj, a nagy város, amelynek drágasága révén meggazdagodtak mindazok, akiknek hajóik voltak a tengeren! mert egy óra alatt elpusztult. Jelenések 18:8–19.

Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának felnyitása magában foglalja az Éjféli Kiáltás üzenetét. Ez az üzenet Ezékiel harminchetedik fejezetének második prófécijája, amely a három és fél napig az utcákon heverő halott, száraz csontokat hatalmas sereggé eleveníti. Ez az üzenet magában foglalja azt az igazságot, hogy az Úr az iszlámot használja fel arra, hogy végrehajtó ítéletet hozzon az Egyesült Államokra a vasárnap kikényszerítése miatt. Ez az ítélet a nagy földrengés „órájában” érkezik el, amely ugyanaz az „óra” is, amikor az írás megjelent Belszár falán. Az írás előidézte azt a félelmet, amely úgy van ábrázolva, mint amely hatalmába keríti mind a királyokat, mind a kereskedőket, amikor a föld bolygó gazdasági szerkezetét az iszlám „keleti szele” dönti romba, akik titokban belopakodtak Belszár királyságába, a délen elhanyagolt alsó „falon” keresztül.

Az a „város”, vagyis királyság, amely fölött a királyok és a kereskedők siránkoznak, és amelyről azt kérdezik: „melyik város hasonló ehhez a nagy városhoz?”, Tírusz parázna asszonyának királysága, aki akkor éppen dalait énekli, és paráználkodik azokkal a királyokkal. Valamennyi próféta a világ végéről szól, és egyetért egymással, ezért Ezékiel kereskedői ugyanazok a kereskedők, mint a Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében. A Jelenések könyve tizenharmadik fejezetében háromszor siratják: „jaj, jaj”, miközben a nagy város és a földkerekség pénzügyi rendszere romba dől. A szakaszban „jaj”-nak fordított görög szó ugyanaz a szó, amely a Jelenések könyve nyolcadik fejezetének tizenharmadik versében is háromszor szerepel, ahol egy másik angol szóval van fordítva.

És látám, és hallék egy angyalt az ég közepén repülni, aki nagy szóval ezt mondta: Jaj, jaj, jaj a föld lakosainak a másik három angyal trombitaszavainak szózata miatt, akik még trombitálni fognak! Jelenések 8:13.

A királyok és a kereskedők a világ gazdaságának pusztulását ezekkel a szavakkal siratják: „jaj, jaj”, ami annyit jelent: „jaj, jaj”, és a „jaj” az iszlám jelképe. Az a félelem, amely Belszárt és

főembereit hatalmába keríti, amikor az írás megjelenik a falon, az a félelem, amely akkor támad, amikor a föld bolygó gazdasági szerkezetét az iszlám folyamatos támadásai rombolják le; ezt Isten gondviselő eszközeként használja fel arra, hogy végrehajtó ítéletét elhozza azokra, akik Babilon borát isszák, vagyis a vasárnap megtartásának kikényszerítését. Ez az igazság Ézsaiás huszonharmadik fejezetének, Tírusz „paráznájáról” szóló „jövendölésének” témája.

Tírus terhe. Jajgassatok, Tarsís hajói, mert elpusztított, úgyhogy nincs ház, nincs bemenetel; Kittím földjéről jutott tudtukra. Némuljatok el, ti szigetlakók, akiket Cidón kereskedői, a tengeren átkelők, gazdaggá tettek. A nagy vizeken át Sihór vetése, a folyó aratása volt jövedelme; és a népek vásárhelye volt ő. Szégyenülj meg, ó Cidón, mert szólott a tenger, a tenger erőssége, mondván: Nem vajúdtam, nem szültem, nem neveltem ifjakat, és nem növeltem szüzeket. Amint Egyiptom felől jött a hírre, úgy gyötrődnek majd Tírus hírére is. Keljetek át Tarsísba; jajgassatok, ti szigetlakók. Vajon ez a ti vigadó városotok, melynek eredete az ősidők napjaiból való? Lábai viszik őt messze, hogy jövevényként tartózkodjék. Ki végezte ezt Tírus felől, a koronákat osztogató város felől, amelynek kereskedői fejedelmek, kufárai a föld tiszteletreméltói? A Seregek Ura végezte ezt, hogy bemocskolja minden dicsőség kevélységét, és megvesse a föld minden tiszteletreméltóját. Áradj végig földeden, mint a folyó, ó Tarsís leánya; nincs többé korlát. Kinyújtotta kezét a tenger fölé, megrendítette a királyságokat; az Úr parancsot adott a kereskedő város ellen, hogy lerontassanak erősségei. És ezt mondta: Nem vigadsz többé, te meggyalázott szűz, Cidón leánya; kelj fel, menj át Kittímbe, ott sem lesz nyugtod. Ímé, a káldeusok földje! Ez a nép nem volt; Asszíria alapította azt a pusztaság lakóinak; felállították tornyait, felépítették palotáit, és rommá tette azt. Jajgassatok, Tarsís hajói, mert elpusztult erősségeitek. És azon a napon történik, hogy Tírus feledésbe merül hetven esztendeig, egy király napjai szerint; hetven esztendő múltán pedig úgy lesz Tírusnak, mint a paráznának éneke. Végy hárfát, járd be a várost, te elfeledett parázna; pengess szépen, énekelj sok dalt, hogy emlékezzenek rád. És hetven esztendő múltán történik, hogy az Úr meglátogatja Tírust, és az visszatér béréhez, és paráználkodik a föld színén levő világ minden királyságával. De kereskedelme és bére szentség lesz az Úrnak; nem gyűjtik össze és nem teszik félre, mert kereskedelme azoké lesz, akik az Úr előtt laknak, hogy bőségesen egyenek, és tartós öltözetük legyen. Ézsaiás 23:1–18.

A hetven év, amely „egy király napjaihoz” hasonló, Babilon királysága által van jelképezve, mert a király egy királyságot jelent, és a szó szerinti Babilon hetven évig uralkodott. A szó szerinti Babilon hetven éve abban az „órában” ért véget, amikor az írás megjelent Baltazár lakomatermének falain. Még azon az éjszakán megölték őt, annak a hatalomnak ereje által, amely a „falon” át észrevétlenül hatolt be, mert lakomát tartott, Babilon borát itta, miközben Nabukodonozor zenekara játszott a zenét, Tírusz paráznája pedig az édes dallamot énekelte, a hitehagyott Izrael pedig táncolt és meghajolt.

Ekkor félelem vett erőt minden érintetten, mert Isten „határozott Tírusz felől”, és azt „tervezte”, hogy „beszennyezi minden dicsőség kevélységét, és megutáltatja a föld minden tiszteltjét”. Ezért Isten megrázta „az országokat” annak az „órának” „nagy földrengésével”, mert Isten „parancsot adott a kereskedő” királyság ellen, „hogy lerontsa annak erősségeit”. A Belsazárra törő félelem „órájában” a királyok és a kereskedők keresni kezdték, hogy megértsék a falon levő tüzes szavak

jelentését. Belsazar halála közvetlenül be fog következni, de azon a ponton még életben van. Ezért igyekezett megérteni a titokzatos szavakat, és jutalmat ígért a bölcseknek, ha meg tudják fejteni az írást, de ez nem volt lehetséges, mert Babilon bölcsei a bibliai tanulmányozásnak olyan módszertanát alkalmazzák, amely az igazság hamisítványa volt. A titokzatos szavak olyanok, mint egy lepecsételt könyv látomása.

Akkor bement a király minden bölcse; de nem tudták elolvasni az írást, sem annak magyarázatát a királlyal tudatni. Ekkor Belsazar király igen megrettent, arca megváltozott, és főemberei megdöbbsenének. A király és főemberei szavai miatt a királyné bement a lakoma házába; és megszólalt a királyné, és ezt mondta: Ó, király, örökké élj! Ne háborítsanak gondolataid, és arcod meg ne változzék. Van egy férfi a te országodban, akiben a szent istenek lelke van; és atyád napjaiban világosságot, értelmet és bölcsességet találtak benne, az istenek bölcsességéhez hasonló; akit Nabukodonozor király, a te atyád, a király, mondom, a te atyád tett a mágusok, csillagjósok, káldeusok és jóvendőmondók előjárójává; mivelhogy rendkívüli lélek, tudás és értelem, álmok magyarázása, rejtett mondások megfejtése és kétségek feloldása találtatott ugyanabban a Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett el. Most azért hívassák Dánielt, és ő megadja a magyarázatot. Ekkor Dánielt bevitték a király elé. És szólt a király, és ezt mondta Dánielnek: Te vagy az a Dániel, aki Júda foglyai közül való, akit atyám, a király, Júdából hozatott el? Hallottam felőled, hogy az istenek lelke van benned, és hogy világosság, értelem és rendkívüli bölcsesség találtatik benned. Most pedig bölcseket és csillagjósokat vezettek elé, hogy olvassák el ezt az írást, és tudassák velem annak magyarázatát; de nem tudták a dolgot megmagyarázni. Én azonban hallottam felőled, hogy te magyarázatokat tudsz adni, és kétségeket fel tudsz oldani; most tehát, ha el tudod olvasni ezt az írást, és annak magyarázatát tudatod velem, bíborba öltöztetnek, aranylánc lesz a nyakadon, és te leszel a harmadik uralkodó az országban. Dániel 5:8–16.

A palotában lévő királynő nem Belsaccár felesége volt, hanem nagyapjának királynője, és ő tudta, ki tudja elolvasni az írást a falon. Volt egy gyülekezet (mert a próféciában az asszony gyülekezetet jelent) a királyságban, amely tudta, ki képes megérteni Isten titkait.

„Volt a palotában egy asszony, aki mindnyájuknál bölcsőbb volt — Belsaccar nagyapjának királynéja. E válságos helyzetben olyan szavakkal szólt a királyhoz, amelyek fénysugarat küldtek a sötétségbe. „Ó, király, örökké élj — mondta —, ne háborgassanak téged gondolataid, és ne változzék el a te orcád. Van egy férfi a te országodban, akiben a szent istenek lelke van; és a te atyád napjaiban világosságot, értelmet és bölcsességet, az istenek bölcsességéhez hasonló bölcsességet találtak őbenne; akit Nebukadneccar király, a te atyád, a király, mondom, a te atyád, a mágusok, csillagjósok, káldeusok és jóvendőmondók előjárójává tett; ...most azért hívják Dánielt, és ő megadja a magyarázatot.”

„Akkor Dánielt bevitték a király elé.” Belsazar, igyekezvén összeszedni magát és tekintélyét mutatni, ezt mondta: „Te vagy-e az a Dániel, aki Júda foglyainak fiai közül való, akit a király, az én atyám, Júdából hozott el? Hallottam felőled, hogy az istenek lelke van benned, és hogy világosság, értelem és kiváló bölcsesség találtatott benned.... Most azért, ha el tudod olvasni ezt az írást, és meg tudod nekem mondani annak értelmét, bíborba öltöztetel, aranylánc lesz a nyakadon, és harmadik uralkodó leszel az országban.”

„Dánielt nem nyűgözte le a király megjelenése, sem szavai nem zavarták meg vagy félemlítették meg. „Ajándékaid maradjanak nálad” – felelte –, „és jutalmadat add másnak; mindazáltal elolvasom az írást a királynak, és tudtára adom annak magyarázatát. Ó király, a magasságos Isten adott atyádnak, Nebukadneccárnak országot, nagyságot, dicsőséget és méltóságot... De amikor szíve felfuvalkodott, és elméje megkeményedett kevélységében, letaszított királyi trónjáról, és dicsőségét elvették tőle.... És te, az ő fia, Belsazar, nem aláztad meg szívedet, noha mindezt tudtad, hanem felemelted magadat a menny Istene ellen; és házának edényeit eléd hozták, és te, főembereid, feleségeid és ágyasaid ittatok belőlük, és dicsérted az ezüstnek, aranynak, réznek, vasnak, fának és kőnek isteneit, amelyek nem látnak, nem hallanak, és nem tudnak; de azt az Istent, akinek kezében van a te leheleted, és akinél vannak minden utaid, nem dicsőítetted meg.”

„Ez az írás, amely felíratott: Mene, Mene, Tekel, Upharsin. Ennek pedig ez az értelme: Mene: Isten megszámlálta királyságodat, és véget vetett annak. Tekel: Megmérte a mérlegen, és híjával találtattál. Peres: Királyságod megosztott, és a médeknek és a perzsáknak adatott.”

„Dániel nem tért el kötelességétől. A király elé tárta bűnét, megmutatva neki azokat a tanulságokat, amelyeket megtanulhatott volna, de nem tanult meg. Belsaccár nem vette figyelembe azokat az eseményeket, amelyek számára oly nagy jelentőséggel bírtak. Nem értelmezte helyesen nagyapja történetét. Az igazság megismerésének felelőssége reá helyeztetett, de a gyakorlati tanulságot, amelyet megtanulhatott és amely szerint cselekedhetett volna, nem fogadta szívébe; és cselekvésének iránya elhozta a bizonyos következményt.”

„Ez volt a káldeus király kérdésének utolsó lakomája; mert Ő, aki sokáig tűri az ember fonákságát, kimondta a visszavonhatatlan ítéletet. Belsazar súlyosan meggyalázta Azt, aki királlyá emelte őt, és próbaideje elvételét tőle. Míg a király és főemberei mulatozásuk tetőpontján voltak, a perzsák elterelték az Eufráteszt medréből, és bevonultak az őrizetlen városba. Amíg Belsazar és urai Jehova szent edényeiből ittak, és ezüst- meg aranyisteneiket magasztalták, Círus és katonái a palota falai alatt álltak. „Azon az éjszakán” — mondja a feljegyzés — „megöletett Belsazar, a káldeusok királya. És a méd Dárius elfoglalta az országot.”” Bible Echo, 1898. május 2.

A válság közepette a királynő (egy egyház) felismerte, hogy van egy forrás, amely képes azonosítani „Amerika jövőjét”. Dániel ismét a maga osztályrészében áll, hogy betöltse rendeltetését a napok végén. A zászló tanúbizonysága, amelyet a tüzes kemencében Sadrach, Mésach és Abednego adott, most Dániel által adatik, amint hozzátesz az igazság vonalához, hogy a vasárnaptörvény válságának „órájában” azokat, akik a zászlót képviselik, az állami hatóságok elé viszik, hogy bizonytságot tegyenek az igazságról.

„Átadnak majd benneteket a törvényszékeknek, ... sőt helytartók és királyok elé is visznek titeket értenem, bizonyságul nekik és a pogányoknak.” Máté 10:17, 18, R. V. Az üldözés terjeszteni fogja a világosságot. Krisztus szolgáit a világ nagyjai elé viszik, akik enélkül talán sohasem hallanák az evangéliumot. Az igazságot félreértelmezve tárják e férfiak elé. Hamis vádakot hallgattak végig Krisztus tanítványainak hitével kapcsolatban. Gyakran egyetlen lehetőségük annak valódi jellegének megismerésére azoknak a bizonyágtétele, akiket hitük miatt állítanak törvény elé. A kihallgatás során felelniük kell, bíráiknak pedig meg kell

hallgatniuk az elhangzó bizonyágtételt. Isten kegyelme kiosztatik szolgálóinak, hogy megfeleljenek a szükséghelyzetnek. „Megadatik majd nektek” — mondja Jézus —, „abban az órában, hogy mit szóljatok. Mert nem ti vagytok, akik szóltok, hanem Atyátok Lelke az, aki szól tibennetek.” Amint Isten Lelke megvilágosítja szolgálóinak elméjét, az igazság isteni erejében és drága voltában fog bemutatni. Azok, akik elutasítják az igazságot, készen állnak majd arra, hogy vádolják és sanyargassák a tanítványokat. Ám veszteség és szenvedés közepette, még a halálig is, az Úr gyermekeinek ki kell nyilvánítaniuk isteni Példaképük szelídségét. Így lesz látható a különbség Sátán eszközei és Krisztus képviselői között. A Megváltó felmagasztaltatik a fejedelmek és a nép előtt.” Jézus élete, 354.

Miként a három méltóságos férfiút, úgy Dánielt sem érdekelték semmiféle ajándékok, és arra sem volt szüksége, hogy előre elpróbálja, mit fog mondani. Egészen egyszerűen előadta a „hét idő” magyarázatát, amely a falon volt ábrázolva.

Belszár történetét a következő cikkben folytatjuk.

„Akik hűtlenek Isten munkájához, azok nélkülözik az elvi szilárdságot; indítékaik nem olyan természetűek, hogy minden körülmények között a helyeset válasszák. Isten szolgálóinak mindenkor érezniük kell, hogy Munkáltatójuk szeme előtt állnak. Az, aki figyelemmel kísérté Belszár szentségtörő lakomáját, jelen van minden intézményünkben, a kereskedő irodájában, a magánműhelyben is; és a vértelen kéz éppoly bizonyosan jegyzi fel mulasztásokat, mint ahogyan feljegyezte az istenkáromló király rettenetes ítéletét. Belszár kárhoztatása tüzes betűkkel íratott meg: »Megmérettél a mérlegen, és híjával találtattál«; és ha elmulasztjátok teljesíteni az Istentől kapott kötelességeiteket, a ti kárhoztatásotok is ugyanaz lesz.” Messages to Young People, 229.